

и. Спаслъ бо еси насъ ѿ стѣжающихъ намъ,
и ненавидящихъ насъ пограмилъ еси.

д. Ѣзѣ похвалимся весь день, и ѿ имени
твоемъ исповѣмся во вѣкъ.

е. Нынѣ же ѿринълъ еси, и пограмилъ еси
насъ, и не изыдеши Бже въ силахъ нашихъ.

ж. Возвратилъ еси насъ вспасть при вразѣхъ
нашихъ, и ненавидящии насъ расхищаша себѣ.

з. Далъ еси насъ яко овцы съѣди, и во изыцѣхъ
разсѣлъ ны еси.

г. Ѣдалъ еси люди твоа, безъ цѣны, и не бѣ
множества въ восклицаніихъ нашихъ.

д. Положилъ еси насъ поношеніе соудомъ
нашимъ, подраженіе и поруганіе същымъ окрестъ
насъ.

е. Положилъ еси насъ въ притчѣ во изыцѣхъ,
покиванію главы въ людехъ.

ж. Весь день срамъ мой предомною есть, и
стѣдъ лица моего покры ма.

з. Ѣ глагола поношающаго и ѿклеветашаго,
ѿ лица вражиа и изгонашаго.

и. Сѣа вса пріидоша на ны, и не забыхомъ
тебѣ, и не неправдовахомъ въ заветѣ твоёмъ.

д. И не ѿстѣпи вспасть сердце наше: и оукло-
нилъ еси стези наша ѿ пути твоего.

е. Яко смирилъ еси насъ мѣстѣ ѿсловленіа,
и прикры ны сѣнь смертнаа.

ж. Яще забыхомъ има Бга нашего, и аще
воздѣхомъ рѣки наша къ когѣ чуждему. жв.